

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEDED VÁROS ÉS A SZEDEDI JÁRÁS DOLGOZÓINAK LAPJA

XII. évfolyam, 144. szám

Ára: 50 fillér

Szerda, 1956. június 20.

Mai számunkból:

Szeged és környéke

(4. oldal)

Látogatás a deszki délszláv iskolában

(5. oldal)

Emberek és sorsok

(4. oldal)

Minden erőt
a növényápolásra

Sok-sok reménységet, örömet, büszkeséget érez az ember szíve, ha láthatja most a határt, a búzát, árpat, rozstól érlelő táblákat, a máris bő termést ígérő burgonya-, kukorica-, cukorrépa-földeket, gyümölcskerteket és szőlőóránkat. A hideg tél, s a csapós tavasz okozta veszteségeinket bőven fizeti vissza a szép nyár. Egy-két hét kánikula után — mintha csak rendeltetésre történnék — rendszeres megjön az eső. Úgy fejlődnek veteményeink, mintha csak láthatatlan kezek húznák őket felfelé. Nyári termésünket azonban az őszi betakarításig még sok baj, kár érheti. Gyakran bosszankodunk most emiatt: még a pár nappal ezelőtt kigazolt, szépen megkapált földeket is egy hét alatt újra elárasztja a gyom. Persze a jó időjárás nemcsak a kultúrnövényeknek kedvez, hanem dédelgeti a gyomokat is. Érthető tehát: bármennyire is kedvező most az időjárás, észre csak úgy lehetünk teli kamra-, pince-, tulajdonosok, csak úgy lesz sok-sok piacra vinni való terményünk, ha meg tudjuk védeni termésünket a száz meg százféle gyom kártételétől. Most hát nem szabad sajnálnunk a kapa nyelét, a gázolajat a motoroktól, s ha a munka úgy kívánja, kora hajnaltól késő estig termőföldjeinken a helyünk.

A téből szinte tavasz nélkül egyszerre beléptünk a nyárba. A kedvezőtlen esős, hideg tavasz miatt a szegedi és a járásbeli termelőszoövetkezetek, egyéni gazdák is alaposan megkésték a vetéssel. Ugyancsak késve foghattak az első kapáláshoz is. A jó két-háromhetes késés miatt most még olyan munkák is előttünk állnak, melyekkel más esztendőben erre az időre készen szoktunk lenni. Különösen a szegedi járás termelőszoövetkezteinek, egyéni gazdáinak a földjein nagyon sok kiegészítőlen kukorica van még. Például a szőregi Petőfi Termelőszoövetkezetben a tsz 200 holdas kukoricavetését gépekkel keresztbe-hosszába már háromszor megkapálták, de a kézi egyelést még nem tudták befejezni. A legtöbb helyen hátra van még a cukor- és takarmányrépák harmadik kapálása is. Korántsem vagyunk még készen a széna-betakarítás nagy munkáival. Nyári szőlőszüretünket is teljesíteni kell. Rengeteg a tennivalónk a szőlőkertekben és a gyümölcsösökben is. Az esős időjárás miatt bortermésünket kétszeresen veszélyeztetni a peronoszpóra pusztítása. Mind e sok tennivaló mellett néhány nap, legkésőbb egy hét múlva el kell kezdeni az aratást, a jövő évi kenyérünk betakarítását.

Most aztán igazán össze kell szedni a termelőszoövetkezetek vezetőinek, a tanácsok elnökeinek, s a mezőgazdasági szakembereknek a tudományukat, hogy megakadályozzák a nyári munkák teljes összerolódását, biztosítani tudják a gabona szemvesztés mentes betakarítását, s lehetővé tegyék, hogy ugyanakkor a növényápolásban se legyen mulasztás. Bármennyire sok is a dolgunk, a veszteség elkerülhető, s mindenből biztosíthatjuk a jó termést.

Jól szervezett munkával a rendelkezésünkre álló sokféle mezőgazdasági gép kihasználásával elérhetjük, hogy amire megkezdődik a búza aratása, befejezzük a kukorica második, illetve harmadik kapálását. A mostani nagy dologidőben termelőszoövetkezteinkben a férfi tagok mellett szép feladat hárul az asszonyokra, s a családtagokra is. A tapasztalatok azt mutatják, hogy abban a termelőszoövetkezetben, ahol a családtagok is, mint munkakönyvesek jól kiveszik részüket a közös munkából, már most sincs számottevő lemaradás.

Más esztendőben számos termelőszoövetkezet tag-sága, különösen az aratásban idegenkedett az aratógépek, kombájnok használatától. Bár nem sok helyen, de a múlt évihez hasonló idegenkedés most is tapasztalható. A szegedi Új Élet Termelőszoövetkezetben is azt mondják meg, hogy a gépek használatáért fizetni kell, arassunk inkább kézzel. Ha számítást teszünk, könnyen beláthatjuk, hogy az ilyenféle spórolással azt, amit behozunk a réven, kétszeresen veszíthetjük el a vámon. Vagyis a szántóföldi, kertészeti munkákból az aratásra áttárlított emberek hiánya csakhamar érezteti káros hatását a növénytermelésben.

Azon kell tehát lennünk, hogy ahol csak lehet, mindenütt arassunk gépekkel. Azt azonban nem tudhatjuk, milyen lesz az időjárás az aratás, s a cséplés idején. Könnyen megismétlődhet a tavalyi nyár, s a sok esőtől felázott búzaföldek — ahol nem lehet gépekkel boldogulni —, kézzel kell aratnunk. Most hát fel kell készülnünk erre az eshetőségre is. Ezért kell sürgősen elvégezni az előttünk álló legfontosabb növényápolási munkákat.

Üzemi dolgozóink, munkásosztályunk ezekben a napokban is, mint mindig, helytáll a termelési tervek teljesítésében. Gondoskodnak arról, hogy a termelőszoövetkezetek tagjainak, az egyéni dolgozó parasztnak mindenük meglegyen ahhoz, hogy munkájukat fennakadás nélkül eredményesen végezhessék. E egyszerű segítségért joggal várják el a mezőgazdaság dolgozóitól, hogy biztosítsák, veszteség nélkül raktárakba tegyék az ország kenyérét, s ugyanakkor tegyenek meg mindent azért is, hogy kapásnövényeink a tavalyiaknál még jobb termést adjanak. Szeged és a járás dolgozó parasztságában minden igyekezet megvan ahhoz, hogy a munkás-paraszt szövetség szakadatlán erősítésének érdekében a saját maga és az ország hasznára ezt a nagy feladatot becsülettel teljesítse.

Tito elvtárs és Hruscsov elvtárs beszélgetése a külföldi újságírókkal

Tito : Látogatásunk célja a béke
Hruscsov : Meg kellene szüntetni a varsói és az atlanti egyezményt

MOSZKVA. A Tanjug moszkvai különtudósítója jelenti:

A hétfő esti fogadáson, amelyet Valjko Micsunovics moszkvai jugoszláv nagykövét rendezett Tito elnök tiszteletére, a jugoszláv újságírók körülvették Tito elnököt és megkérték, mondja el benyomásait a Szovjetunióról, valamint az eddig folytatott tárgyalásokról.

Úgy hiszem, Önöknek nem kell külön nyilatkoznom — mondotta Tito elnök —, mert egész idő alatt velünk voltak és ismerik a szovjet nép óhajait. A szovjet emberek valóban igen távol állnak a háborúnak még a gondolatától is. Látták azt is, hogy

legjobb barátjaikként fogadják mindazokat, akikről tudják, hogy a világ-béke ügyét szolgálják.

Tito elnök ezután rámutatott, úgy látszik, Jugoszláviában nem volt teljes egészében ismeretes, hogy a szovjet népek így reagálnak az általános nemzetközi problémákra. A szovjet népeknek ez a reakciója azonban teljesen érthető, mert ők is — ugyanúgy, mint a jugoszláv népek — az elmúlt világháború folyamán nagy áldozatokat hoztak.

Szovjetunióbeli látogatásunk nagy jelentőségű, mert nemcsak az a célja, hogy jobban megismerkedjünk egymással és felszámoljuk azt, ami elválasztott bennünket, hanem, hogy

hozzájáruljunk a béke és az együttműködés ügyéhez az egész világban.

Tito elnök ez alkalommal hangsúlyozta, hogy a Szovjetunió vezetőivel folytatott eddigi tárgyalások a szívélyesség és a teljes megértés légkörében zajlottak le.

A fogadáson, amely három és fél óra hosszat tartott, igen szívélyes hangulat uralkodott. Miután a nagyteremben nagyon meleg volt, a vendégek kimentek a kertbe. Tito, Bulganyin, Hruscsov, Kardelj, Kocsa Popovics és a jugoszláv küldöttség többi tagjának asztala köré az újságírók és a fotóriporterek nagy száma gyűlt össze. Igen szívélyes beszélgetés kezdődött Tito elnök, valamint a szovjet vezetők gyakran fordultak az újságírókhoz.

N. Sz. Hruscsov, az SZKP Központi Bizottságának első titkára felköszöntötte Tito elnököt. Hangsúlyozta, hogy a két ország közötti kapcsolatot jó és hogy Jugoszlávia segíthetne a Szovjetunió-nak abban, hogy melegszen az országok közötti kapcsolatok, amelyekkel kapcsolatuk egyelőre még mindig hűvösök.

Bulganyin, a miniszterelnök elnöke az újságírókat és a fotóriportereket köszöntötte fel, majd hangsúlyozta, hogy a fogadáson igen jó légkör alakult ki, s ilyen kellemes hangulatban kellene megoldani a világ minden problémáját.

Tito elnök válaszolt a külföldi és a szovjet újságírók hozzá intézett kérdéseire.

Egy amerikai újságíró kérdésére, hogy tárgyaltak-e a vendégeket. A vendégeket ezután megtekintették az üzemi bölcsődét, amelynek rendje és ellátása nagy meglepetéssel töltötte el őket, majd az üzemi munkater-

Ma csak eszmecserét folytattunk, konkrét döntésekre nem került sor. Megbeszéljük az együttműködés különböző formáit és problémáit. Mégegyszer beszélgetünk majd erről. De nem kell semmiféle szennációt várni, mert

a pártközi kapcsolatokra vonatkozó megbeszélések összhangban lesznek az államközi kapcsolatokkal.

Tito elnök hangsúlyozta továbbá, hogy e tekintetben a jugoszláv és a szovjet vélemények meglehetősen azonosak és hogy a pártok közötti további együttműködésnek nem a szervezeten kell alapulnia. A pártok közötti együttműködés kérdésében elsődleges figyelmet fordítottunk arra, hogy ezek a kapcsolatok is hozzájáruljanak a nemzetközi együttműködéshez.

A gazdasági kapcsolatokra vonatkozó kérdésekre válaszolva Tito elnök hangsúlyozta, hogy ezekről is volt szó, de katonai segítségről nem tárgyaltak.

Ez tehát azt jelenti, hogy Önök nem gyártanak majd

MIG-eket? — kérdezte az egyik újságíró.

— Szó sem volt erről, a mi látogatásunk célja a béke — válaszolt Tito elnök.

Tito elnök a továbbiakban hangoztatta, hogy a jugoszláv külpolitika az összes országgal való viszony megjavítására irányul, tekintet nélkül azok társadalmi rendszerére, célja a béke megőrzése, a nemzetközi bízalom megerősítése és ezért Jugoszláviának a nyugati országokkal fennálló baráti kapcsolataiban semmiféle változások nem történnek.

Ezalatt Hruscsov asztala mellett külön beszélgetés folyt az újságírókkal. Hruscsov kijelentette, hogy meg kellene szüntetni a varsói és az atlanti egyezményt is. Tito elnök éppen ezeknél a szavaknál lépett az asztalhoz és amikor tájékoztatták őt, hogy miről folyik a beszélgetés, hozzáfűzte:

Igen, meg kellene szüntetni az összes marsallokat és tábornokokat is!

Ezután Hruscsov Zsukov marsallhoz fordult és a kö-

vetkezőket mondotta: »Arra írtam poharamat, hogy a tábornokok munka nélkül maradjanak, a keltetőgépek körül foglalatossodjanak, csirkéket neveljenek«.

A kötetlen beszélgetés az újságírókkal csoportokra oszolva folytatódott. Tito elnököt a külföldi diplomata nagy csoportja vette körül, köztük az amerikai, angol, osztrák, iráni, belga, svájci és izlandi nagykövét.

Tito elnök hosszasan és szívélyesen elbeszélgetett Charles Bohlen moszkvai amerikai nagykövettel, ugyanakkor Kardelj alelnök Kaganovicsal és Molotovval beszélgetett.

Hruscsov és Bulganyin hosszabb ideig beszélgetett Radhakrisnannal, az Indiai Köztársaság alelnökével, majd mind a hárman Tito elnökhez mentek és bekapcsolódtak a beszélgetésbe.

Bulganyin, a miniszterelnök elnöke az olasz újságírók egy csoportjával beszélgetett és kifejezte meggyőződését, hogy a közeljövőben javulás áll be az olasz-szovjet kapcsolatokban.

Baráti szeretettel fogadták Szegeden
a Dolgozó Nők Világszövetségének
küldöttéit

Kedden déli 12 órakor egy remek kivitelű IKARUSZ autóbusszon érkezett a dolgozó nők világszövetsége budapesti kongresszusáról a küldöttség Szegedre. A Juhász Gyula Művelődési Otthon előcsarnokában fogadták a 15 tagú küldöttséget a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsának tagjai és a szegedi nők képviselői. Kedves jelenetnek lehettünk tanúi, amikor egy idős munkásasszony, Dominkó Júlia piros szegfűsokrot nyújtott át Maria Luiza Ley-vának, a mexikói küldöttség tagjának, aki csókokkal köszöntötte meg ezt, a következő szavak kíséretében:

— Sok egészséget! Mindig jobb legyen!

Mindig jobb legyen az élet — ez a világ dolgozó nőinek forró óhaja.

A küldöttséget ezután a művelődési otthon magyar szobájába vezették, ahol Gulyás Ferenc elvtárs, a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsának elnöke köszöntötte őket.

Az üdvözlő szavakat baráti ismerkedés követte. A barátságkötés kedves jeleinek lehettünk itt tanúi. A szegedi nők közül többen kértek autogramot a lengyel, mexikói és izraeli küldöttektől. Magam is dicsekedhetnék olvasóimnak néhány ilyen autogramról, amelynek kíséretében a küldöttek üdvözlőlevelüket és együttérzésüket küldték Szeged dolgozó nőinek.

A küldöttek
a Textilművekben

A fogadás után a Szegedi Textilműveket kereste fel a küldöttség, ahol Hévízi Jánosné fogadta őket a szakszervezetek képviselőiben, majd az üzemi igazgatója, Tóth László üdvözlölte a vendégeket. A vendégeket ezután megtekintették az üzemi bölcsődét, amelynek rendje és ellátása nagy meglepetéssel töltötte el őket, majd az üzemi munkater-

mébe vonultak. Alaposan szemügyre vették a nők munkáját, az üzem gépi berendezését és tisztaságát. Ezután a műszaki klub helyiségében elbeszélgettek a gyár dolgozóival és vezetőivel. A Textilművek megtekintése után a Hungária Étteremben ebédelték a vendégek, ahol később megjelent Ladányi Benedek elvtárs is, a városi pártbizottság első titkára.

Nagygyűlés
a Ruhagyárban

A délutáni órákban a küldöttek a Ruhagyárba hajtottak, ahol nagygyűlésen vettek részt. A gyűlésen megjelent Dénes Leó elvtárs, a Városi Tanács végrehajtó bizottságának elnöke is. A dolgozók a gyár kaputól a művelődési teremig sorfalat álltak. A sorfalból egyszercsak elősietett egy fiatal lány, Fodor Anna, és virágcsokrot adott át Anna Michala lengyel küldöttségnek. Az idős lengyel nő és a fiatal magyar lány csókokkal halmozta el egymást, és bájosan mulatságos jelenet volt, amikor a fiatal lány pirulva vette észre, hogy összerúszta a lengyel „néni” arcát, aki azonban csak nevetett ezen, és mintha a lányát ölelte volna szívére, úgy fogadta a magyar munkásnőket.

A nagygyűlésen Kónya Imréné elvtársnő, a Postás Szakszervezet Területi Bizottságának elnöke köszöntötte szívből jövő beszéddel a vendégeket, Gulyás elvtárs megrövidítve szavai után. Majd mindhárom küldöttség képviselője szót kért.

A küldöttek
felszólalásai

A mexikói küldöttség nevében Adelina Zendeckas beszélt. — Kedves barátaim, dolgozó nőtársaim! — kezdte felszólalását. A mexikói delegáció elhozta a mexikói nődolgazók forró üdvözlőlevelét. Egyik mexikói nagygyűlésen a világkonferencia elő-

készítése alkalmával vallási és világnézeti különbség nélkül összegyűltek azok a nők, akik az egyenjogúságot akarják. Az üdvözlőlevelük hozom. Én az oktatók szakszervezetének tagja vagyok, mintegy 120 ezer dolgozóval együtt, akik közül 80 ezer nő. Boldogan láttam itt, hogyan dolgoznak a magyar nők a szebb jövőért. A magyar gyermekek ma már nem éheznek, nem ruhátlanok. Mi is ilyen jövőért küzdünk.

A lengyel küldöttség nevében Maria Michala, a lodzi textilgyár szövőnöje beszélt.

— Nem vagyok szónok, csak egyszerű munkásnő. — Nálunk is a szocializmus építéséért dolgozunk. Nem síma ez az út. Valamikor minálunk a legnagyobb kizsákmányolásban volt része a nőknek. Nemcsak anyagilag, de még erkölcsileg is. Ma már egészen más a helyzet. Vannak ugyan olyanok, akik még gyakran megnehezítik a nők érvényesülését a munkában. De mi tovább küzdünk, és a világkonferencia határozatait támogatnak bennünket is. A nők — a magyar nők is — úgy segítik elő legjobban a határozatok érvényesülését, ha még jobban dolgoznak.

Az izraeli küldöttség képviselőiben Sonja Eidelberg beszélt.

Az ünnepség további részében Gulyás elvtárs beszélt a Szakszervezetek megyei Tanácsa nevében, majd a nagygyűlés résztvevői kezdtek meg hozzászólásaikat. Elmondták, hogy a magyar nők milyen harcot vívtak az egyenjogúságért, milyen eredményeket értek el, és még jelenleg is milyen problémáik vannak.

Ezután kulturális művészi műsort mutattak be a küldötteknek. A küldöttség tagjai az ünnepség után — Budapestre való visszatérésük előtt — közös vacsorán vettek részt a Kőrösi Halászcsárdában.